

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. januar 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Louise Degn Brammer
Sagsnr.: 2020-0030-3341
Dok.: 1350463

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 546 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. januar 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Mette Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 546 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren oversende materiale, der kan belyse, hvor ofte personer, der får en behandlingsdom, får nedsat eller fjernet straffesagsomkostningerne, jf. svar på spørgsmål 470 (REU, alm. del)?”

Svar:

Som oplyst i besvarelsen af spørgsmål nr. 470 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg, er det hovedreglen efter retsplejelovens § 1008, stk. 1, at en sigtet, der findes skyldig, skal erstatte det offentlige de nødvendige udgifter, som er medgået til straffesagens behandling.

Domstolene kan dog efter et konkret skøn begrænse omkostningsansvaret for en domfældt, der som følge af sin psykiske tilstand idømmes andre foranstaltninger end almindelig straf, når ansvaret ellers ville komme til at stå i åbenbart misforhold til domfældtes skyld og vilkår, jf. retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt.

Bestemmelsen blev indsat ved en ændring af retsplejeloven, der trådte i kraft den 1. januar 2018. Bestemmelsen er udtryk for en balance mellem på den ene side hensynet til, at det bør være domfældte og ikke samfundet, der skal bære straffesagens omkostninger, og på den anden side de særlige hensyn, der gør sig gældende i straffesager mod personer, der som følge af deres psykiske tilstand idømmes anden foranstaltning i stedet for almindelig straf.

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet et bidrag fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

”Rigsadvokaten har til brug for besvarelsen af spørgsmålet undersøgt muligheden for ved elektronisk udtræk at tilvejebringe nærmere oplysninger om antallet af personer, der får begrænset omkostningsansvaret i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 4.

Oplysninger om sagsomkostninger registreres ikke i Politiets Sagsstyringssystem (POLSAS) eller i andre systemer, som Rigsadvokaten har adgang til. Det er derfor ikke muligt ved elektronisk udtræk at tilvejebringe de ønskede oplysninger.”

Herudover har Justitsministeriet foretaget en høring af Domstolsstyrelsen, der har oplyst, at domstolene ikke registrerer oplysninger om, hvorvidt domfældte personer får begrænset deres omkostningsansvar i medfør af retsplej-

elovens § 1008, stk. 4, 2. pkt. Ligeledes har Rigspolitiet oplyst, at de pågældende oplysninger ikke fremgår af politiets systemer.

Justitsministeriet kan supplerende oplyse, at der ses at være trykt en kendelse (TfK2018.1150/1) og to domme (TfK2019.1352 og TfK2018.1113), hvori domstolene har haft lejlighed til at tage stilling til spørgsmålet om begrænsning af omkostningsansvaret for domfældte, der som følge af deres psykiske tilstand idømmes andre foranstaltninger end almindelig straf.

I TfK2018.1150/1 og TfK2019-1352V fandt retten, at statskassen skulle betale halvdelen af forsvarersalæret i medfør af retsplejelovens § 1008, stk. 4, 2. pkt. Derimod fandt retten i TfK2018.1113 ikke, at der var grundlag for at begrænse omkostningsansvaret for en domfældt, der var dømt til anbringelse på psykiatrisk afdeling. Retten lagde herved vægt på, at omkostningsansvaret ikke stod i åbenbart misforhold til den dømtes skyld og vilkår, og fandt herefter ikke grundlag for at fravige udgangspunktet om, at den dømte skulle betale sagens omkostninger.

Der henvises nærmere til den pågældende kendelse samt dommene, der vedlægges.